

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Посл. Бр. 1. Ст. 22/2017
Дана, 18.01.2018. године
К р а г у ј е в а ц

ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, и то стечајни судија Бранислав Јововић, одлучујући о предлогу предлагача ДОО "ВЕКСИЛУМ БАЛКАН" Чачак, Булевар ослобођења 54, матични број 21266876, ПИБ 109918016, поднетом преко пуномоћника, адвоката Војислава Илића из Београда дана 18.04.2017.године, допуњеном поднесцима од 26.04.2017.године и 28.04.2017.године, за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА“ АД Параћин, 13. октобра 1-3, матични број 07126417, ПИБ 100939459, кога заступа пуномоћник, адвокат Бранислав Томашев из Београда, на рочишту одржаном дана 18.01.2018.године, у присуству пуномоћника предлагача адвоката Војислава Илића из Београда, пуномоћника стечајног дужника адвоката Бранислава Томашев из Београда, и привременог стечајног управника Саше Јовановића из Параћина, донео је и јавно објавио следеће

РЕШЕЊЕ

- 1) **УСВАЈА СЕ** предлог предлагача ДОО „Вексилум Балкан“ Чачак, Булевар ослобођења 54 па **СЕ ОТВАРА** стечајни поступак над стечајним дужником „СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА“ АД Параћин, 13. октобра 1-3, матични број 07126417, ПИБ 100939459.
- 2) Стечајни разлог је трајнија неспособност плаћања из чл. 11.ст.3. тач.1. у вези ст. 2. Закона о стечају.
- 3) За стечајног управника одређује се **Саша Јовановић из Параћина, Алексе Шантића 35, са лиценцом број 155-0952.**
- 4) Позивају се повериоци да пријаве своја обезбеђена и необезбеђена потраживања у року од **60 дана** од дана објављивања огласа у „Сл. гласнику“ РС, с тим што ће пријаве поднете по протеклу рока од 120 дана бити одбачене као неблаговремене.
- 5) Позивају се дужници стечајног дужника да одмах испуне своје обавезе према стечајној маси.
- 6) Прво поверилачко рочиште заказује се за **07.03.2018. године** са почетком у **11,00 часова** и одржаће се у Привредном суду у Крагујевцу, судница број **533/V**, за када се сазива и **Седница Скупштине поверилаца**, која ће се одржати на првом поверилачком рочишту.
- 7) Испитно рочиште заказује се за **15.05.2018. године** са почетком у **11,00 часова** и одржаће се у Привредном суду у Крагујевцу, судница број **533/V**.
- 8) Оглас о покретању стечајног поступка истиче се на огласну и електронску таблу Суда са датумом **18.01.2018.** године и биће објављен у „Сл.гласнику“ РС и у једном високотиражном дневном листу који се дистрибуира на целој територији Републике Србије.
- 9) **НАЛАЖЕ СЕ** Агенцији за привредне регистре, Београд да изврши упис забележбе о отварању стечајног поступка над стечајним дужником.

Образложење

Предлагач ДОО "ВЕКСИЛУМ БАЛКАН" Чачак је у својству повериоца као овлашћеног предлагача, поднео дана 18.04.2017.год., преко свог пуномоћника адвоката Војислава Илића из Београда, предлог за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА“ АД Параћин. У предлогу је навео да има доспело новчано потраживање према стечајном дужнику, које на дан 01.03.2017.год., са обрачунатом каматом износи 47.286.511,09 ЕУР. У питању је потраживање из Уговора о зајму од 20.08.2012.год., 17.04.2013.год., 26.07.2013.год.и 11.10.2013.год., које уговоре је стечајни дужник закључио са привредним друштвом „Глас индустри“ АД Софија, Бугарска. Потраживање из наведених уговора о зајму АД „Глас индустри“ АД Софија је као уступилац уступио Међународној бизнис компанији „Ripers limitid“ са Британских девичанских острва, уговором о уступању потраживања од 25.03.2015.год. Дана 30.03.2015.год., Међународној бизнис компанији „Ripers limitid“ са Британских девичанских острва је означена новчана потраживања уступила Привредном друштвом „Korp investment“ ДОО Београд, Уговором о преносу потраживања од 30.03.2015.год., који је споразумно раскинут закључењем споразума о раскиду уговора о преносу потраживања од 01.10.2015.год. Дана 02.10.2015.год. Међународна бизнис компанија „Ripers limitid“ са Британских девичанских острва закључила је Уговор о преносу означених потраживања са Привредним друштвом „Stagiori limitid“, из Републике Сејшели, након чега је Привредно друштво „Stagiori limitid“, из Републике Сејшели, дана 01.03.2017.год. закључило уговор о уступању потраживања са Привредним друштвом ДОО "ВЕКСИЛУМ БАЛКАН" Чачак, које је и поднело предлог за покретање стечајног поступка.

Како је потраживање из означених уговора о зајму на овај начин пренето на предлагача, предлагач сматра да је доказао својство повериоца доспелог новчаног потраживања према стечајном дужнику у укупној висини од 47.286.511,09 ЕУР.

Предлагач даље у предлогу наводи да је о преносу потраживања обавестио стечајног дужника дописом од 06.03.2017.год., са истовременим проглашењем зајма доспелим, и захтевом за враћање зајма, те да је о преносу потраживања обавештен и од стране уступилоца, Привредног друштва „Stagiori limitid“, из Републике Сејшели, дописом од 02.03.2017.год. У одговору од 10.04.2017.год. стечајни дужник је захтевао да му се доставе оверени преводи наведених уговора и навео да уступање потраживања није регистровано код Народне банке Србије у смислу чл. 2. т. 21. Закона о девизном пословању, и да би тек након евидентирања промене повериоца код Народне банке Србије, стечајни дужник могао да евидентира потраживање предлагача у својим пословним књигама. Стечајни дужник је у наведеном одговору такође навео и да у ситуацији када би се промена повериоца евидентирала код Народне банке Србије, стечајни дужник није у прилици да врши било какве исплате, будући да је на дан сачињавања одговора, рачун стечајног дужника у блокади за износ који прелази 600.000.000,00 динара. Предлагач сматра да је дужник на тај начин недвосмислено признао постојање трајне неспособности плаћања, и да је учинио вероватним стечајни разлог претећу неспособност плаћања.

Предлагач даље објашњава да је обавештавање Народне банке Србије о промени повериоца, у смислу чл. 20. ст. 1. и 2. Закона о девизном пословању, дужност стечајног дужника, као резидента, а не предлагача, али да то не може утицати на стицање статуса повериоца дужника на основу закљученог уговора о уступању потраживања, имајући у виду да су сви уговори о уступању потраживања закључени у складу са наведеним чланом Закона о девизном пословању, и да је дужник обавештен о промени повериоца.

Као стечајни разлог предлагач истиче трајну неспособност плаћања, обзиром да је стечајни дужник обуставио сва плаћања у периоду од 145 дана, и уједно истиче као стечајни разлог и претећу неспособност плаћања, обзиром да је стечајни дужник у свом допису од 10.04.2017.год. учинио неспорним да своје постојеће новчане обавезе неће моћи да испуни по доспећу.

У складу са напред изнетим, предлагач предлаже да суд донесе решење о покретању

претходног стечајног поступка, уз одређивање мера обезбеђења из чл. 62. ст. 2. Закона о стечају.

У прилогу предлога предлагач је доставио следеће доказе: Уговоре о зајму од 20.08.2012.год., 17.04.2013.год., 26.07.2013.год. и 11.10.2013.год., на бугарском и енглеском језику, Уговор о преносу потраживања од 25.03.2015.год. на бугарском језику и превод уговора са бугарског на српски језик, Уговор о преносу потраживања од 30.03.2015.год. на бугарском језику, Споразум о раскиду уговора о преносу потраживања од 01.10.2015.год., на бугарском језику и превод у уговора са бугарског на српски језик, Уговор о преносу потраживања од 02.10.2015.год. на бугарском и енглеском језику и превод наведеног уговора на српски језик, Уговор о уступању потраживања од 01.03.2017.год. на српском и енглеском језику, Обавештење о уступању потраживања предлагача ДОО „Вексилум Балкан“ Чачак од 26.03.2017.год., Обавештење Међународне бизнис компаније „Ripers limitid“ са Британских девичанских острва на бугарском и енглеском језику од 02.10.2015.год., Обавештење уступиоца „Stagiori limitid“, из Републике Сејшели од 02.03.2017.год., Обавештење предлагача ДОО „Вексилум Балкан“ Чачак од 06.03.2017.год., Допис стечајног дужника „Српска фабрика стакла“ АД Параћин од 10.04.2017.год., Допис предлагача ДОО „Вексилум Балкан“ Чачак од 12.04.2017.год. и Извод са сајта НБС од 17.04.2017.год.

Поднеском од 26.04.2017.године, предлагач је уредио поднети предлог тако што је прецизирао да предлаже одређивање мера обезбеђења из чл 62 ст. 2 Закона о стечају и то именовање привременог стечајног управника који ће преузети сва овлашћења од органа стечајног дужника; забране исплате са рачуна стечајног дужника без претходно прибављене сагласности привременог стечајног управника; забране стечајном дужнику да располаже својом имовином без претходно прибављене сагласности привременог стечајног управника и забране спровођење извршења према стечајном дужнику, укључујући и забрану која се односи на остваривање права разлучних и заложних поверилаца. Предлог за одређивање наведених мера обезбеђења предлагач је побразлижио чињеницом да је одмах након подношења предлога за покретање стечајног поступка стечајни дужник дана 24.04.2017.године поднео Агенцији за привредне регистре захтев за упис промене законског заступника, који је усвојен решењем БД 34977/2017, што ствара основану сумњу да може доћи до отуђења имовине и пословне документације стечајног дужника.

У прилогу означеног поднеска достављено је решење Агенције за привредне регистре БД 34977/2017 од 25.04.2017.године.

Решењем од 27.04.2017.године обавештен је предлагач ДОО „ВЕКСИЛУМ БАЛКАН“ Чачак, да предлог за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА“ АД Параћин, поднет овом суду дана 18.04.2017.год. не садржи све прописане елементе, па је наложено предлагачу да у року од 8 дана од дана пријема овог решења уреди предлог, под претњом одбачаја предлога, тако што ће: прецизирати стечајни разлог за покретање стечајног поступка у смислу чл. 11. ст. 2. т. 1. и ст. 3. т. 1. и т. 2. Закона о стечају, навођењем да ли се трајнија неспособност плаћања састоји у том што стечајни дужник не може да одговори својим новчаним обавезама у року од 45 дана од дана доспелости обавезе, или је потпуно обуставио сва плаћања у непрекидном трајању од 30 дана, и доставити доказе о испуњености тако прецизираног стечајног разлога.

Поступајући по налогу стечајног судије из наведеног решења, предлагач је поднеском од 28.04.2017.године, који је приспео у суд 03.05.2017.године, уредио предлог, тако што је као стечајни разлог означио потпуну обуставу свих плаћања у непрекидном трајању од 30 дана у смислу чл.11 ст.3 т.2 Закона о стечају.

У поднеску је навео да је предлог за покретање стечајног поступак уредан јер садржи све елементе из чл.56 ст.2 Закона о стечају, а да ће се питање постојања стечајног разлога расправљати након покретања претходног стечајног поступка, у ком смислу ће суд донети решење о усвајању или одбијању предлога.

Као доказ о постојању стечајног разлога предлагач је доставио потврду НБС о неизвршеним основама и налозима евидентираним у принудној наплати од

28.04.2017.године и потврду НБС о броју дана блокаде од 28.04.2017.године

Решењем овог суда од 04.05.2017.године, у ставу 1 изреке, покренут је претходни стечајни поступак, ради утврђивања постојања стечајног разлога за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА“ АД Параћин, 13. октобра 1-3, матични број 07126417, ПИБ 100939459; у ставу 2 изреке наложено је предлагачу да уплати предујам за покривање трошкова стечајног поступка у износу од 500.000,00 динара, на жиро рачун депозита Привредног суда у Крагујевцу број 840-303802-37, у року од 5 дана од дана пријема овог решења, и да у истом року достави суду доказ о уплати.; у ставу 3 изреке, упозорен је предлагач да ће суд, ако не поступи по налогу суда из овог решења у остављеном року, одбацити предлог за покретање стечајног поступка; у ставу 4 изреке заказано рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога се за 18.05.2017.године, а у ставу 5 изреке одређене мере обезбеђења и то именување привременог стечајног управника Саше Јовановића из Параћина, ул.Алексе Шантића бр.35, бр. лиценце 155- 0952, који ће преузети сва овлашћења од органа стечајног дужника; забране исплата са рачуна стечајног дужника без претходно прибављене сагласности привременог стечајног управника; забране стечајном дужнику да располаже својом имовином без претходно прибављене сагласности привременог стечајног управника и забране спровођење извршења према стечајном дужнику, укључујући и забрану која се односи на остваривање права разлучних и заложних поверилаца.

Поступајући по налогу стечајног судије из наведеног закључка, предлагач је уплатио предујам у износу од 500.000,00 динара о чему је обавестио суд поднеском од 08.05.2017.године, уз доставу фотокопије налога за пренос од 05.05.2017.године.

Дописом од 17.05.2017.године затражено је од НБС, Одсека за принудну наплату Крагујевац, да ради оцене постојања стечајног разлога трајније неспособности плаћања, у смислу одредбе чл.11 ст. 2 т.1 Закона о стечају, достави суду извештај на околности да ли је у периоду од 01.03.2017.године било промета на рачуну стечајног дужника, односно да ли је било прилива на текући рачун и исплата са текућег рачуна у виду принудне наплате по редоследу основа и налога, по којима се текући рачун стечајног дужника налази у блокади, и ако јесте, када су уплате и исплате вршене, у којим износима и по ком основу.

Дана 18.05.2017.године одржано је рочиште за расправљање о постојању стечајног разлога, на коме је пуномоћник предлагача, адвокат Војислав Илић, у свему остао при наводима поднетог предлога, с тим што је навео да је у међувремену, од дана подношења предлога за покретање стечаја до данас испуњен још један стечајни разлог за покретање стечаја над дужником, и то стечајни разлог превиђен у чл. 11. ст. 2. т. 1. а у вези са ст. 3. т. 1. Закона о стечају. У том смислу је прецизирао стечајни разлог трајније неспособности плаћања стечајног дужника у смислу чл. 11. ст. 2. т. 1. а у вези са ст. 3. т. 1. Закона о стечају и навео је да је потраживање предлагача је доспело дана 27.03.2017.год. и до дана одржавања овог рочишта протекло је више од 45 дана, а дужник није одговорио на своје доспеле обавезе према предлагачу.Такође је истакао да је у складу са чл. 5. сва четири уговора о зајму рок враћања зајма 3 године од дана закључења сваког појединачног уговора, што значи да је крајњи рок враћања зајма био 11.10.2016.године, и да је у складу са чл. 9 ст. 2 сва четири уговора о зајму, поред ове доспелости било је неопходно да зајмодавац писменим путем обавести зајмопримца о доспелости. У складу са напред наведеним предлагач на кога је правним послом прешло потраживање из сва четири закључена уговора о зајму, је дана 27.03.2017.год. писаним путем обавестио дужника да је нови поверилац дужника и истим дописом прогласио зајам доспелим.

Пуномоћник предлагача је непосредно предао за суд и противну странку четири примерка уговора садржаних у списима овог предмета сва овереним преводом овлашћеног тумача са енглеског језика, примерак обавештења о уступању потраживања од 26.03.2017.год. а које је заведено по деловодном протоколу ст. дужника под бр. 959 на дан 27.03.2017.год., као и извод са сајта Претраживање јединственог регистра рачуна НБС о стању и износу блокаде стечајног дужника са наведеног сајта на дан 18.05.2017.год.

Пуномоћник стечајног дужника адвоката Бранислав Томашевић из Београда је на

рочишту одржаном 18.05.2017.године и у току поступка истицао да је предлог за покретање стечајног поступка неоснован, из разлога што сматра да предлагач нема својство стечајног повериоца те отуда није активно легитимисан, за подношење предлога и што није доставио доказ на околност постојања стечајног разлога на који се позвао у предлогу. У том смислу је истакао да доказ који на рочишту приложио пун. предлагача – извод са сајта НБС о претраживању дужника у принудној наплати свакако није доказ на околност трајније неспособности плаћања, сагласно пракси привредних судова и Привредног апелационог суда која сугерише закључак да је за постојање овог стечајног разлога неопходно да у време у коме је пословни рачун стечајног дужника био блокиран по основу принудне наплате није било било каквих уплата или исплата са тог пословног рачуна. Такође је навео да уговори о уступању потраживања на које се предлогом позива предлагач не испуњавају услове предвиђене одредбама Закона о девизном пословању али не испуњавају ни услове предвиђене одредбама Закона о облигационим односима који уређују правни институт уговора о уступању потраживања. Истакао је и да уговор о преносу потраживања на који се позива предлагач, последњи у низу тих уговора, није евидентиран у пословним књигама стечајног дужника, и да на ове околности привремени стечајни управник свакако може пружити неспоран доказ.

У прилог оспоравања својства повериоца предлагачу, пуномоћник стечајног дужника је истакао и то да у пословним књигама АД „Глас индустри“ постоје евидентирани уговори о зајму, али не постоји евидентиран уговор о цесији од 25.03.2015.године, којим је АД „Глас индустри“ Софија уступио потраживање ЈТД „Риперс“ Британска девичанска острва, која има према СФС на основу уговора о зајму од 20.08.2012.год., 17.04.2013.год., 26.07.2013.год., 11.10.2013.год. у укупном износу са обрачунатом каматом од 40.293.498,66 ЕУР. У складу са напред изнетим, привремени стечајни управник АД „Глас индустри“ обратио се 12.05.2017.год. СФС Параћин дописом којим обавештава СФС да је АД „Глас индустри“ из Република Бугарске поверилац управо оног потраживања које без правног основа предлагач доживљава властитим потраживањем. Примерак наведеног обавештења од 12.05.2017.године, достављен је суду непосредно на рочишту.

Из садржине наведеног обавештења привременог стечајног управника АД „Глас индустри“, Софија, пуномоћник предлагача изводи закључака да се са поузданошћу може закључити да предлагач није доказао својство стечајног повериоца, односно није доказао чак ни да је елементарно вероватно да може да има својство стечајног повериоца. Као доказ на ове околности, пуномоћник стечајног дужника се позива и на Уговор од 29.06.2016.год, закључен између „Корпоративне комерцијална банке“ АД Бугарска ДОО, „ЦПР Импекс“ из Република Србије и АД „Глас индустри“ из Бугарске којим су уредили управо међусобне односе по питању управо та четири уговора о зајму, као и на Уговор о пословној сарадњи 16.10.2015.године, закључен између ДОО „ЦПР Импекс“ из Републике Србије и АД „Глас индустри“ из Бугарске који је такође имао за циљ да уреди питање наплате неспорног потраживања АД „Глас индустри“ из Републике Бугарске према „СФС“ по основу закључених уговора о зајму. Тачком 15 наведеног уговора од 16.10.2015.год. наведено је да АД „Глас индустри“ јемчи „СФС“ да према њој нема било каква друга потраживања изузев потраживања по уговорима о зајму који су наведени у овом записнику те да јемчи „СФС“ за случај да се у међувремену појави било које треће правно или физичко лице које би претендовало на права по та четири уговора о зајму.

Примерци наведених уговора, такође су достављени суду непосредно на рочишту.

Привремени стечајни управник Саша Јовановић, навео је да је дана 08.05.2017.год. преузео дужност привременог стечајног управника и да је од преузимања дужности до данас фабрика несметано радила поштујући ограничења из изречених мера обезбеђења изреченим решењем о покретању претходног стечајног поступка. Како се ради о једном великом привредном и финансијском субјекту, затражио је додатни рок од 7 до 10 дана, неопходан за израду детаљног извештаја о поступању.

Имајући у виду да су на рочишту достављени нови докази, и да привремени стечајни управник није доставио извештај о свом раду са подацима о економско- финансијском стању

стечајног дужника, суд није донео одлуку по предлогу за покретање стечајног поступка и заказао ново рочиште за расправљање о постојању стечајног разлога за 30.05.2017.године.

Поступајући по захтеву стечајног судије, НБС, Одељење за пријем, контролу и унос основа и налога, Крагујевац, је дана 22.05.2017.године доставило овом суду Извештај о броју дана блокаде рачуна стечајног дужника од 19.05.2017.године и Преглед неизвршених активних налога са обрачуном каматом од 19.05.2017.године.

Привремени стечајни управник Саша Јовановић доставио је овом суду дана 26.05.2017.године Извештај о току претходног стечајног поступка, који садржи списак имовине стечајног дужника, са процењеном вредношћу имовине, преглед прилива на динарски и девизни рачун стечајног дужника са одговарајућом спецификацијом, спецификацију обавеза и потраживања, преглед остварене продаје и производње и спецификацију запослених код стечајног дужника са квалификационом структуром. Везано за уговоре о зајму са АД „Глас индустри“ из Бугарске, привремени стечајни управник у извештају наводи да је у књиговодственој документацији стечајног дужника евидентиран дуг према АД „Глас индустри“ из Бугарске, са урачуном каматом у износу од 55.649.723,73 ЕУРА, на дан 01.03.2017.године.

На рочишту одржаном 30.05.2017.године, стечајни судија је упознао присутне са суштином поднетог извештаја привременог стечајног управника Саше Јовановића из Параћина од 25.05.2017.год. који је у суд примљен 26.05.2017.године, читањем извештаја.

Привремени стечајни управник Саша Јовановић је навео да је извештај сачинио на бази књиговодственог стања обавеза и у висини како је наведено а које своје основ имају у уговорима о зајму по којима је АД „Глас индустри“ Софија поверилац за враћање тог зајма са каматом према стечајном дужнику. Такође је навео да има сазнања да је дошло до цедирања потраживања из основних уговора у корист других правних субјеката, али да у књиговодству нема података о тим правним субјектима за које је у следу вршен пренос потраживања а по основу означених уговора о зајму, па нема података ни за потраживање овде означеног предлагача.

Пуномоћник предлагача, адвокат Војислав Илић из Београда је у свему остао при наводима предлога и наводима са рочишта одржаног 18.05.2017.године, и додао да је предлагач, имајући у виду принудне прописе који се односе на уредност и садржину коју предлог за покретање стечајног поступка мора да има, тј. на постојање писаних доказа који доказују врсту и висину потраживања предлагача према дужнику, предлагач уз свој предлог доставио суду управо оно што се и захтева из принудних одредби Закона о стечају.

Пуномоћник стечајног дужника, адвокат Бранислав Томашев је остао при наводима са рочишта од 18.05.2017.године и истакао да је уз предлог предлагач доставио уговор о преносу потраживања који је закључен 25.03.2015.год. између АД „Глас индустри“ из Републике Бугарске и „Риперс лимитид“ са Британских девичанских острва, али да уз уговор о преносу потраживања, предлагач није доставио одлуку скупштине акционара АД „Глас индустри“ Софија, која је морала да буде претходни услов правне ваљаности уговора о цесији, обзиром да је у питању располагање имовином велике вредности и да је такво поступање уређено Одредбама статута АД „Глас индустри“ из Бугарске. Из тог разлога сматра да је очигледно да је уговор о преносу потраживања – цесији од 25.03.2015.год. апсолутно ништав правни посао што подразумева да не може да производи правно дејство, а самим тим је и уговор о цесији на који се позива предлагач, апсолутно ништав правни посао. Као доказ на ове наводе приложио је суду у једном примерку оригинал са овереним преводом тумача са бугарског на српски језик, Статута АД „Глас индустри“.

Из свега напред изнетог, пуномоћник предлагача сматра да у конкретном случају предлагач није поверилац, односно да потраживање предлагача није вероватно. Како одредба чл. 56. Закона о стечају обавезује суд да у сваком конкретном случају своју одлуку о вероватности спорног потраживања заснује на вишем степену вероватности- вероватноће – утврђењу а не утиску, предложио је да суд одбије предлог за покретање стечајног поступка, управо из разлога што предлагач није учинио вероватним постојање потраживања, па нема ни својство овлашћеног предлагача.

Решењем од 30.05.2017.године одбијен је предлог предлагача ДОО "ВЕКСИЛУМ БАЛКАН" Чачак, од 18.04.2017.године, допуњен поднесцима од 26.04.2017.године и 28.04.2017.године, за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА“ АД Параћин.

Против наведеног решења предлагач је поднео дозвољену и благовремену жалбу, дана 09.06.2017.године.

Одлучујући о поднетој жалби, Привредни апелациони суд је својим решењем 7.Пвж 278/17 од 19.07.2017.године укинуо решење овог суда од 30.05.2017.године и предмет вратио овом суду на поновни поступак. У образложењу другостепеног решења дати су налози првостепеном суду да у поновном поступку отклони апсолутно битне повреде из одредбе чл.374 ст.2 т.7 ЗПП-а, тако што ће омогућити предлагачу да се изјасни на све доказе који су достављени од стране стечајног дужника на рочишту одржаном дана 30.05.2017.године, само у једном примерку за суд. Такође, указано је на то да првостепени суд није образложио подвођењем под одговарајуће норме меродавног права, утврђену чињеницу да сви уговори о преносу нису оверени код јавног бележника, те да је нејасан правни став првостепеног суда да из наведеног разлога предлагач није учинио вероватним да је поверилац стечајног дужника. Надаље, Привредни апелациони суд у другостепеној одлуци истиче да првостепени суд није дао правни закључак, о томе које лице је било у обавези да о извршеном преносу обавести Народну банку Србије и од каквој је утицаја изостанак таквог обавештења на правну ваљаност уговора о преносу. Осим тога, указано је и на то да је са становишта меродавног права остао недовољно образложен закључак првостепеног суда да је било неопходно доношење одлуке скупштине зајмодавца АД „Глас индустри“ Софија, о раполагању имовином велике вредности а посебно закључак првостепеног суда о утицају изостанка такве одлуке на ваљаност самог преноса. Такође се наводи да треба имати у виду и да неевидентирање обавезе у књиговодству не мора да значи да та обавеза не постоји ако се ваљаним доказима докаже, и обрнуто, да уколико је нека обавеза евидентирана у књиговодству, то не значи да није могла престати на неки од законом дозвољених начина.

Поступајући по налозима Привредног апелационог суда из наведеног решења, овај суд је у поновном поступку најпре отклонио апсолутно битне повреде из одредбе чл.374 ст.2 т.7 ЗПП-а, тако што је у прилогу дописа од 27.07.2017.године пуномоћнику предлагача, адвокату Војиславу Илићу доставио све доказе који су достављени од стране стечајног дужника на рочишту одржаном дана 30.05.2017.године, у циљу омогућавања предлагачу да се изјасни о истима.

Након тога, стечајни судија је поново заказао рочиште ради расправљања о постојању стечајног ралога за 20.09.2017.године на које је позвао предлагача, стечајног дужника и привременог стечајног управника

Поднеском од 11.09.2017.године, предлагач се изјаснио о достављеним доказима имајући у виду налоге Привредног апелационог суда из решења 7.Пвж 278/17 од 19.07.2017.године. У поднеску је наведено да четири уговора о зајму нису спорна за учеснике у овом поступку јер су у питању уговори који су целости реализовани и пријављени Народној банци Србије, а да је спорна форма сва четири уговора о преносу, односно на који начин, и по којим законима треба ценити форму означених уговора. Предлагач сматра да, сагласно чл 12 уговора, Уговор о уступању од 25.03.2017.године, треба ценити у складу са бугарским правом, обзиром да је сачињен у складу са бугарским законима, а да Уговоре од 02.10.2015.године и 01.03.2017.године, треба ценити у складу са српским правом обзиром да су сачињени у складу са српским законом. Предлагач даље наводи да Закон о облигационим односима не предвиђа посебу форму за закључење уговора о преносу, те да је иста ситуација и са бугарском законодавством, обзиром да чл.99, 100, 101 и 102 Закона о облигацијама и уговорима Републике Бугарске, није прописана посебна форма за уговоре о уступању штраживања осим да уступилац у писној форми мора да у писаној форми потврди да се уступање десило. Као доказ за ове наводе предлагач је приложио превод чл.99, 100, 101 и 102 Закона о облигацијама и уговорима Републике Бугарске. Како су сва три уговора сачињена у писаној форми са овереним потписима уговарача, предлагач сматра да су закључени у форми

која је строжија од законски предвиђене форме. Што се тиче обавезе обавештавања НБС о преносу потраживања, предлагач истиче да сагласно одредбама Закона о девизном пословању, обавеза обавештавања НБС, постоји у случају када је потраживање прешло на нерезидента и да је обавезник обавештавања резидент-лице које је примило зајам, односно стечајни дужник, а да та обавеза не постоји када потраживање прелази на резидента, те да изостанак таквог обавештења не утиче на правну ваљаност уговора о преносу. У погледу налога Привредног апелационог суда који се тичу сагласности скупштине зајмодавца за располагање имовином велике вредности, и утицаја изостанка такве сагласности на извршени пренос потраживања, предлагач истиче да у Статуту зајмодавца АД „Глас индустри“ Софија, не постоји појам „имовине велике вредности“, већ је само предвиђено да Скупштина доноси одлуку о увећању или смањењу капитала. Како уступање потраживања уз накнаду не представља радњу којом се смањује или увећава капитал, обзиром да је једно потраживање према једном дужнику само постало новчано потраживање према другом дужнику, а капитал уступиоца том приликом није смањен. Предлагач даље наводи да стечајни дужник није приложио ниједан доказ да бугарски Трговински закон познаје институт располагања имовином велике вредности, као што га познаје српски Закон о привредним друштвима, те да је у том смислу терет доказивања на страни стечајног дужника, да је због непостојања одлуке скупштине зајмодавца, уговор о преносу апсолутно ништав правни посао. У том смислу указује и на налог Привредног апелационог суда да је суд дужан да пази о ништавости у границама расположивих доказа, сагласно чл.103 ст.1 ЗПП-а и чл.109 Закона о облигационим односима, што за последицу има и то да границама расположивих доказа пени и да ли је предметни уговор вероватно ништав или не. Предлагач је уједно обавестио стечајног судију да је дана 03.08.2017.године поднео тужбу овом суду против Српске фабрике стакла ад Параћин ради исплате дуга по означеним уговорима, чиме је доказао да је вероватни поверилац стечајног дужника, а да ће се основаност потраживања дефинитивно утврдити у том парничном поступку а не на рочишту ради расправљања о постојању стечајног разлога.

У међувремену је, пре одржавања рочишта ради расправљања о постојању стечајног разлога, понеском од 30.08.2017.године поверилац стечајног дужника ЈП „Србија гас“ Нови Сад, тражио укидање мера обезбеђења одређених решењем од 04.05.2017.године.

Решењем од 14.09.2017.године одбијен је предлог повериоца ЈП „Србија гас“ Нови Сад од 30.08.2017.године, за укидање мера обезбеђења одређених решењем овог суда 1 Ст 9/2017 од 04.05.2017.године, као неоснован.

На рочишту одржаном 20.09.2017.године пуномоћник предлагача је у целини остао при поднетом предлогу за покретање стечајног поступка над стечајним дужником из разлога трајне неспособности плаћања а који стечајни разлог је дефинисан на рочишту 18.05.2017.године, и при наводима које је изнео у поднеску од 11.09.2017.године. Уједно је на записнику извршио корекцију техничке грешке која се омакла у наведеном поднеску на стр. 6 тако што у претпоследњем пасусу уместо израза „поверилац“ треба да стоји израз „дужник“ и уместо израза „дужника“ треба да стоји израз „друштво“.

Пуномоћник стечајног дужника адвокат Бранислав Томашев у свему је остао при наводима које је изнео на рочиштима и у поднесцима, сматрајући да нису остварени законски услови за покретање стечаја над стечајним дужником. Предложио је да се рочиште одложи са циљем да му се омогући да у једном разумном року који суд определи изјасни на поднак пуномоћника предлагача који је у суд приспео 12.09.2017.год. и који је њему достављен дана 14.09.2017.године.

Позивајући се на одредбу чл. 100. ст.1 ЗПП-а, пуномоћник стечајног дужника је истакао да је предлагач уз предлог приложио исправе у фотокопији а не у изворнику или препису дакле, те да је у том смислу доставио исправе у форми коју не познаје императивна одредба чл. 100. ст. 1. ЗПП. Како исправе које је доставио предлагач изузев уговора о зајму нису достављене ни у изворнику ни у препису, пуномоћник стечајног дужника сматра да предлог не испуњава услове захтеване одредбом члч. 98. ст. 3. ЗПП јер је непотпун, па предлаже да суд донесе одлуку којом ће одбацити предлог као непотпун и којим ће обавезати

предлагача да накнади стечајном дужнику све трошкове поступка у овој правној ствари. За случај да суд не поступи на предложени начин стечајни дужник предложио је да суд поступи на начин предвиђен одредбом чл. 100. ст. 3. ЗПП а, што подразумева да обавезе предлагача да без било каквог одлагања све исправе које је доставио уз предлог и током поступка, изузев уговора о зајму достави како у изворнику тако и у овереном препису, након чега ће оставити стечајном дужнику примерен рок како би се упознао са изворником свих писмена.

У погледу налога из другостепеног решења, везано за примену меродавног права, пуномоћник стечајног дужника је истакао да је неспорна је чињеница да је одредбама уговора о уступању потраживања од 25.03.2015.год. уређено да ће се на уговорне обавезе примењивати право Републике Бугарске што подразумева да је у конкретном случају меродавно право Републике Бугарске. Указао је одредбу чл. 13. Закона о решавању сукоба закона са прописима других држава („Сл. лист СФРЈ“ бр. 43 од 23.07.1982.год., 72/82, „Сл. лист СРЈ“ бр. 46 од 04.10.1996.год., „Сл. гласник РС“ бр. 46 од 02.06.2006.год.), којом је уређено да ће суд или други надлежни орган по службеној дужности утврдити садржину страног меродавног права као и да суд може затражити обавештење о страном праву од органа надлежног за послове правде. Предлажио да суд одложи рочиште ради прибављања на законит начин исправе о садржини страног меродавног права, а имајући у виду налоге Привредног апелационог суда дате у образложењу другостепене одлуке.

Пуномоћник стечајног дужника је у погледу пуноважности уговора о цесији од 01.03.2017.године, истакао да истоме недостаје кауза или је кауза недопуштена, из разлога који су детаљно образложени у одговору на жалбу предлагача, а којим су цитирани наводи жалбе предлагача обухваћени тачком А жалбе стр. 3 (тачка а) под насловом „Зашто се поднео предлог за покретање стечајног поступка“. Указао је на навод жалбе на стр. 5 пасус 4, који гласи: „Такође саа скренуо пажњу клијенту да је целисходније и практичније да поверилац буде фирма из Србије, односно резидент Републике Србије, због чега је фирма „Стајори“ своје потраживање према дужнику пренела на резидента РС, фирму „Вексилум Балкан“, сматрајући да овај навод жалбе указује на недопуштеност каузе уговора о преносу, те да санкција подразумева апсолутну ништавост тог правног посла.

Пуномоћник предлагача адвокат Војислав Илић противио се предлогу пуномоћника стечајног дужника за одлагање рочишта у циљу остављања додатног рока за изјашњење о наводима поднеска предлагача од 11.09.2017.године, сматрајући да је такав предлог супротан начелу хитности и року трајања претходног стечајног поступка који је опредељен чл. 67. Закона о стечају. Указао је на то да се налазимо на терену вођења стечајног поступка где се доказаност одређених тврдњи мери тзв. степеном вероватности и где се не спроводи се доказни поступак из ЗПП-а који је расправни поступак и у коме се расправља о спорностима, већ је циљ стечајног поступка определио и начин утврђења чињеница, да је довољно да суд на основу расположивих доказа стекне уверење да те чињенице постоје. У том смислу указује и на одредбу чл. 10. ст 5 Закона о стечају, којом је прописано да суд у стечајном поступку доноси одлуку на основу увида у све расположиве информације, а не у све изведене доказе као код ЗПП-а, те да ова одредба даје другачији оквир за поступање судије у стечајном поступку у односу на поступање судије у парничном поступку. Пуномоћник предлагача се такође противио предлогу пуномоћника стечајног дужника, да се рочиште одложи ради прибављања на законит начин исправе о садржини страног меродавног права, сматрајући да би уважавање таквог предлога стечајног дужника водило одуговлачењу поступка за најмање још пола године што је у колизији са начелом хитности вођења стечајног поступка.

Одлучујући о предлогу пуномоћника стечајног дужника за одлагање рочишта ради расправљања о постојању стечајног разлога, у циљу остављања додатног рока за изјашњење о наводима поднеска пуномоћника предлагача од 11.09.2017.године, суд је решењем одбио предлог као неоснован из разлога што је увидом у списе предмета утврдио се да је поднесак пуномоћника предлагача од 11.09.2017.године послат препорученом пошиљком овом суду дана 11.09.2017.године, а приспео у суд дана 12.09.2017.године, да је означени поднесак експедован пуномоћнику стечајног дужника дана 13.09.2017.године са свим прилозима, а

достављен је пуномоћнику стечајног дужника дана 14.09.2017.године, па се по налажењу овог суда, рок од 6 дана, од дана пријема поднеска до дана заказаног рочишта, за упознавање са садржином поднеска и евентуално изјашњење о наводима поднеска, може сматрати примереним и разумним роком у смислу одредаба Закона о стечају, имајући у виду начело хитности стечајног поступка прописано чл.8 Закона о стечају. Суд је одбио и предлог пуномоћника стечајног дужника за одлагање рочишта, у циљу обавезивања предлагача да све исправе које је доставио уз предлог и током поступка, изузев уговора о зајму, достави како у изворнику тако и у овереном препису, и остављања стечајном дужнику примереног рока ради упознавања са изворником свих писмена, налазећи да је предлог пуномоћника стечајног дужника усмерен на одуговлачење претходног стечајног поступка, и да су у супротности са начелом хитности стечајног поступка, при чему је заузео став да приложени преписи уговора оверени од стране надлежних јавних бележника Републике Бугарске и Републике Србије, са преводима извршеним од стране сталних судских тумача, представљају довољно поуздан доказ на околност сагласности преписа са изворником, те да достава исправа није у супротности са одредбом чл.100 ст.1 ЗПП-а.

Суд је такође одбио предлог пуномоћника стечајног дужника да се одложи рочиште ради прибављања на законит начин „исправе“ о садржини страног меродавног права, у смислу чл. 13. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, налазећи да није дужан да прибави „исправу“ о садржини страног меродавног права, већ да је дужан само да утврди садржину страног меродавног права, што је и учинио увидом у Закон о облигацијама и уговорима Републике Бугарске на интернет сајту <http://www.lex.bg/bg/laws/1doc/2121934337>. Овај суд је нашао да је на овај начин на брз и поуздан начин, у границама вероватности, утврдио садржину меродавног права из чл. 99. , 100., 101. и 103 Закона о облигацијама и уговорима Републике Бугарске, и утврдио до степена вероватности, да је уговор о преносу потраживања од 25.03.2015.год. сачињен у форми и садржини која је у складу са принудним меродавним правом.

Одлучујући о поднетом предлогу, суд је утврдио да је предлагач учинио вероватним потраживање према стечајном дужнику и да је испуњен стечајни разлог трајније неспособности плаћања, па је решењем од 20.09.2017.године отворио стечајни поступак над стечајним дужником.

Против наведеног решења жалбу је изјавио стечајни дужник, преко пуномоћника адвоката Бранислава Томашев из Београда, дана 03.10.2017.године, повериоци Општина Параћин, преко Општинског правобранилаштва Општине Параћин, дана 29.09.2017.године, ЈП за водовод и канализацију „Водовод“ Параћин, дана 02.10.2017.године, ЈКП „Параћин“ Параћин, дана 02.10.2017.године, „Glass Industry“ Софија, Република Бугарска, преко пуномоћника, адвоката Момчила Булатовића из Београда, дана 03.10.2017.године, ЈП „Србијасас“ Нови Сад, дана 03.10.2017.године, ДОО „СРР Imprex“ Београд, преко пуномоћника, адвоката Бранислава Томашев из Београда, дана 03.10.2017.године, као и заинтересована лица Алексић Горан из села Скорица и други акционари АД „Српска фабрика стакла“ Параћина, преко пуномоћника, адвоката Бранислава Томашев из Београда, дана 03.10.2017.године.

Одлучујући по жалбама на наведено решење, Привредни апелациони суд је својим решењем 8 Пвж 45/17 од 24.11.2017.године, укинуо исто и предмет вратио овом суду на поновни поступак. У образложењу другостепеног решења, овом суду су дати налози да у поновном поступку:

- у циљу оцене вероватности потраживања предлагача, поред ваљаности уговора о зајму који је основ за постојање потраживања које је даље било предмет преноса, јасно утврди да ли је и када је извршен пренос средстава на рачун стечајног дужника у износима који су били предмет уступања;
- утврди садржину меродавног бугарског права, у складу са чл. 13 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, тако што ће затражити и прибавити обавештење од Министрства правде Републике Србије, или да садржину меродавног права права утврди на основу јавне исправе издате од

стране надлежног органа стране државе коју му донесу странке, и да у поновном поступку цени да ли су наведени уговори закључени у форми коју прописује меродавно бугарско право,

- утврди садржину меродавног бугарског права ради оцене да ли бугарско законодавство познаје институт располагања имовином велике вредности, и оцене да ли су уговори о преносу закључени супротно том институту, и да ли изостанак сагласности скупштине акционара, за закључење уговора о преносу потраживања, води ништавости тог уговора или не.
- цени жалбене наводе у погледу значаја одредби Закона о платном промету, Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, и Закона о девизном пословању, на ништавост уговора о преносу, о чему ће у новој одлуци дати јасне, потпуне и на закону засноване разлоге,
- након утврђивања садржине меродавног права, у складу са чл. 13 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, цени основаност навода стечајног дужника којима изражава сумњу у правну ваљаност уговора о преносу потраживања, при чему ће имати у виду и све примедбе у погледу потпуности и уредности достављених доказа- означених уговора о преносу, изнете на рочишту ради расправљања о постојању стечајног разлога и у жалби на решење о отварању стечајног поступка

Поступајући по налозима из другостепеног решења овај суд је у циљу отклањања повреда из чл 374 ст 2 т 12 Закона о парничном поступку, предузео следеће мере:

Закључком од 07.12.2017.године привременом стечајном управнику Саши Јовановићу да у року од 8 дана од дана пријема закључка, достави изјашњење на околности да ли је Уговорима о зајму од 20.08.2012.год., 17.04.2013.год., 26.07.2013.год.и 11.10.2013.год., које уговоре је стечајни дужник закључио са привредним друштвом „Глас индустри“ АД Софија, Бугарска, извршен пренос средстава на рачун стечајног дужника, и ако јесте, када и у ком износу.

Закључком од 20.12.2017.године наложено је предлагачу ДОО „Вексилум Балкан“ Чачак, да у року од 8 дана од дана пријема закључка, достави изјашњење о наводима жалби стечајног дужника које се тичу потпуности и уредности достављених доказа, и то Уговора о преносу од 25.03.2015.године, закљученог између АД „Глас индустри“ Софија као цедентом и „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва као цесионаром, овереног код Јавног бележника Борислава Налбантова дана 25.03.2015.године; Уговора о преносу од 30.03.2015.године, закљученог између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и ДОО „Corp investment“ Београд, као цесионаром; Споразума о раскиду Уговора о преносу од 30.05.2015.године, закљученог дана 01.10.2015.год. између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и ДОО „Corp investment“ Београд, као цесионаром; Уговора о преносу од 02.10.2015.год. закљученог између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и „Stagiori limited“из Републике Сејшели, као цесионаром и Уговора о уступању потраживања од 01.03.2017.године, закљученог између „Stagiori limited“из Републике Сејшели, као цедентом и ДОО „Вексилум балкан“ Чачак као цесионаром, овереног код Јавног бележника Миодрага Ђукановића из Београда, и да на рочишту за испитивање постојања стечајног разлога, које ће бити накнадно заказано, достави суду и стечајном дужнику на увид изворнике означених уговора, или преписе који су оверени тако да се потврђује њихова истоветност са изворницима, као би се противна страна упознала са њиховом садржином.

Дописом од 21.12.2017.године, затражено је од Министарства правде да достави овом суду обавештење о страном праву- бугарском праву и то у делу који се односи на:

- Закон о облигацијама и уговорима Републике Бугарске (ради оцене да ли су наведени уговори о преносу закључени у форми коју прописује меродавно бугарско право),

- Закон о привредним друштвима Републике Бугарске, односно закон који регулише правни положај, оснивање, управљање, статус привредних друштава и друга питања од значаја за њихов положај (ради оцене да ли бугарско законодавство познаје институт располагања имовином велике вредности; да ли су уговори о преносу закључени супротно том институту, и да ли изостанак сагласности скупштине акционара, за закључење уговора о преносу потраживања, води ништавости тог уговора или не).
- Закон о стечају Републике Бугарске, односно закон којим се уређују услови и начин спровођења стечаја над правним лицима (ради оцене уредности пуномоћја за заступање, које је издато од стране АД „Glass industry“ Софија, Република Бугарска, а над којим је покренут претходни стечајни поступак.
- Закона о платном промету Републике Бугарске, односно закона којим се регулишу начини измиривања новчаних обавеза између правних и физичких лица која обављају делатност, и могућност уговарања плаћања променом поверилаца или дужника у виду асигнације, цесије, приступања дугу, преузимања дуга и сл.(ради оцене утицаја евентуалне блокада рачуна уговорних страна у моменту закључења уговора о преносу, на ништавост уговора о преносу).

Поступајући по налогу стечајног судије, привремени стечајни управник Саша Јовановић је дана 12.12.2017.године доставио изјашњење у коме је навео да је по основу Уговора о зајму које је стечајни дужник закључио са АД „Glass industry“ Софија, и то од 20.08.2012.године, стечајном дужнику извршена уплата износа од 10.000.000,00 Еура, од 17.04.2013.године, стечајном дужнику извршена уплата износа од 10.000.000,00 Еура, од 26.07.2013.године, стечајном дужнику извршена уплата износа од 10.000.000,00 Еура и од 11.10.2013.године, стечајном дужнику извршена уплата износа од 10.000.000,00, све по спецификацији појединачних износа која је достављена као саставни део изјашњења.У прилогу изјашњења привремени стечајни управник је доставио доказе о извршеним уплатама и то: прегледе прилива по свим појединачним уговорима, са обавештењима пословних банака АД „Banca intesa“ Београд, филијала Параћин, „Нове Агробанке“ АД, Београд, АД „Raiffeisen bank“ Београд о девизном приливу и наплати из иностранства и одговарајућим изводима девизних рачуна.

Решењем од 21.12.2017.године заказано је рочиште ради расправљања о постојању стечајног разлога на које су позвани предлагач, стечајни дужник и привремени стечајни управник.

Непосредно пре рочишта, предлагач је у прилогу поднеска од 16.01.2018.године, доставио суду јавну исправу о садржини меродавног бугарског права, у виду извода из Закона о обавезама и уговорима Републике Бугарске, Трговинског закона Републике Бугарске, стечајног закона Републике Бугарске, са Интерпретативним решењем Врховног касационог суда Републике Бугарске од 15.11.2013.године, који су достављени на бугарском језику, са преводом на српски језик извршеним од стране судског преводиоца за бугарски језик Милијана Попова, а који су оверени од стране помоћника јавног бележника Марије Такове, код јавног Бележника Албене Георгијеве Шербанове из Софије. Саставни део означене исправе је Констатациони записник од 04.01.2018.године, на бугарском језику, са преводом на српски језик, снабдевен апостилом, овереним печатом Министарство правде Републике Бугарске.

На рочишту одржаном дана 18.01.2018.године, суд је констатовао да је предлагач дана 16.01.2018.год. предао суду поднесак и у прилогу истог доставио означену јавну исправу издату од надлежног органа Републике Бугарске о садржини страног меродавног права.

У складу са налогом из другостепеног решења и закључка стечајног судије од 20.12.2017.године, пуномоћник предлагача је непосредно на рочишту показао суду као и противној странци у оригиналу следећа документа која гласе на бугарском језику и то: Уговор закључен између АД „Глас индустри“ Софија и „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва од 25.03.2015.год., те уговор између „Риперс лимитид“ Британска

девичанска острва и „Стађори лимитид“ из Републике Сејшели, од 02.10.2015.године, а затим су означени уговори показани на увид пуномоћнику стечајног дужника.

Пуномоћник предлагача је остао при поднетом предлогу и прецизираном стечајном разлогу, и истакао да је дана 16.01.2018.год. предао суду поднесак и у прилогу истог доставио суду оригинал јавне исправе издате од надлежног органа Републике Бугарске о садржини страног меродавног права, чиме је поступљено је у складу са налогом ПАС-а везано за утврђивање меродавног права. Појаснио је да је достављена исправа која има карактер јавне исправе по прописима Републике Бугарске и која је у поступку издата од стране надлежног органа Републике Бугарске, и да по добијаном тумачењу јавни бележник Републике Бугарске има овлашћења да на обавештење о садржини страног меродавног права стави апостил и да овери печатом надлежног органа Републике Бугарске а то је у овом случају Министарство правде Републике Бугарске, те да је тиме по устаљеној пракси органа Бугарске, такво обавештење добило форму јавне исправе о садржини страног меродавног права (Бугарског права).

Пуномоћник стечајног дужника адвокат Бранислав Томашев је у свему остао при до сада изнетим наводима, и оспорио наводе пуномоћника предлагача да је у свему прибавио исправу која би формом одогуварала јавној исправи подобној да се по њој утврди садржина меродавног права (Бугарског права), имајући у виду већ цитиране одредбе Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља укључујући и одредбе Европске конвенције о обавештењима о страном праву. Предложио је да му суд остави накнадни рок за детаљно изјашњење о неподобности приложених исправа да се сматрају јавном исправом, и истакао да је неопходно прибавити извештаје од стране Министарства правде РС, обзиром да се без тога не може поуздано извести закључак о садржини страног меродавног права.

У вези означених уговора који су у изворнику достављени непосредно на рочишту, пуномоћник стечајног дужника је изјавио да није у могућности да се изјасни на околности да ли су оверене копије уговора верне оригиналима који су достављени на рочишту, и да је упоређивање изворника и оверених преписа могуће извршити само у присуству тумача за бугарски и енглески језик или особа у чије познавање бугарског и енглеског језика верује, те да сумња веродостојност уговора може бити отклоњена искључиво на начин што ће суд одредити примерен рок у коме ће му суд пружити фактичку могућност да се упозна са садржином уговора. Из свих напред наведених разлога, предложио је да суд одложи рочиште и да се сачека пријем обавештења Министарства правде РС о упућеном захтеву, како би суд прибавио исправу о садржини страног меродавног права.

Пуномоћник предлагача се противио предлогу пуномоћника стечајног дужника да се рочиште одлажи и стечајном дужнику остави накнадни рок за доставу изјашњења поводом примљене исправе о садржини страног меродавног права из разлога што се ради о утврђењу страног меродавног права, који је иначе суд дужан да утврди по службеној дужности и да се не ради о околностима које би у доказном смислу биле спорне, што би изискивало изјашњење странака о њиховој основаности, односно да се ради о примени страног права, које ће суд применити сагласно својој оцени и сазнању, без обзира шта о томе мислиле странке. Такође је истакао да је приложена исправа достављена у оригиналу, а дат је и оверен превод на српски језик, и да је снабдевена, не само апостилом коју је дао надлежни орган Републике Бугарске, него и печатом Министарства правде Републике Бугарске, које сигурно као орган не би омогућио некоме другом да исти оверава садржину неког акта а да тај субјекат није овлашћен, те да у погледу саме форме прибављања и презентовања исправе, суд не треба да има било какву сумњу да је иста издата од надлежног органа и у прописаном поступку. Такође се противио предлогу за одлагање рочишта како би се пуномоћнику стечајног дужника одредио примерени накнадни рок за упоређење изворника и преписа који су му данас предочени у оригиналу, јер је за то упоређивање довољан визуелни преглед без присуства тумача, сматрајући да му је иста била позната од раније, обзиром да је нападао њихову садржину указујући на ништавост правног посла.

Пуномоћник стечајног дужника је поново указао на одредбе Закона о девизном пословању, и навео да уговори о зајму закључени између стечајног дужника и „Глас

индустри“ АД Софија, нису уговори којима се реализије спољнотрговински промет роба и услуге резидента, већ уговори о зајму, а да уговор о цесији који је закључен између „Стађори лимитид“ и „Вексилум Балкан“, којим је пренето потраживање које није настало по основу уговора којима се остварује спољнотрговински промет резидента, већ по основу уговора о зајму којима је једна страна уговора резидент, те да предлагач има за циљ да наплати потраживање од резидента које није настало по основу уговора којима се реализије спољнотрговински промет роба и услуга, из којих разлога је предлог предлагача супротан чл. 7. ст. 1. и ст.2 Закона о девизном пословању. Све ово из разлога што предлагач није испунио обавезу да о закљученом послу обавести повериоца из основног правног посла што је у конкретном случају АД „Глас индустри“, обзиром да у списима предмета нема ни једног доказа на околност да је предлагач поступио на начин предвиђен одредбама чл. 7. ст. 2. Закона о девизном пословању.

Суд је најпре одлучивао о предлогу пуномоћника стечајног дужника за одлагање рочишта ради расправљања о постојању стечајног разлога, у циљу остављања додатног рока за изјашњење о подобности приложених исправа да се сматрају јавном исправом, па је решењем одбио предлог као неоснован а из следећих разлога:

Наиме, решењем Привредног апелационог суда 8 Пвж 45/2017 од 24.11.2017.године, наложено је овом суду да да у поновном поступку, утврди садржину меродавног бугарског права, у складу са чл. 13 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, тако што ће затражити и прибавити обавештење од Министарства правде Републике Србије, или да садржину меродавног права права утврди на основу јавне исправе издате од стране надлежног органа стране државе коју му донесу странке, и да у поновном поступку цени да ли су наведени уговори закључени у форми коју прописује меродавно бугарско право.

Чл.13 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, у ставу 1 је прописано да ће суд или други надлежни орган ће по службеној дужности утврдити садржину страног меродавног права, а ставом 2 да орган из става 1. овог члана може затражити обавештење о страном праву од савезног органа надлежног за послове правде. Ставом 3 истог члана закона прописано је да странке у поступку могу поднети и јавну исправу о садржини страног права.

У конкретном случају овај суд је дописом од 21.12.2017.године, затражио од Министарства правде да достави овом суду обавештење о страном праву- бугарском праву, али је пре добијања обавештења од Министарства правде, предлагач доставио суду изводе из Закона о обавезама и уговорима Републике Бугарске, Трговинског закона Републике Бугарске, стечајног закона Републике Бугарске, са Интерпретативним решењем Врховног касационог суда Републике Бугарске од 15.11.2013.године, на бугарском језику, са преводом на српски језик извршеним од стране судског преводиоца за бугарски језик Милијана Попова, а који су оверени од стране помоћника јавног бележника Марије Такове, код јавног Бележника Албене Георгијеве Шербанове из Софије. Саставни део означених извода је Констатациони записник од 04.01.2018.године, на бугарском језику, са преводом на српски језик, снабдевен апостилом, овереним печатом Министарство правде Републике Бугарске.

Суд је оценио да се достављена исправа може сматрати јавном исправом у смислу одредбе чл 13 ст 3 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља. Ово из разлога што су изводи означених прописа Републике Бугарске, на бугарском језику са преводом на српски језик извршеним од стране судског преводиоца, оверени од стране јавног бележника и снабдевени не само апостилом који је дао надлежни орган Републике Бугарске, него и печатом Министарства правде Републике Бугарске, који је свакако овлашћен државни орган за обезбеђивање обавештења о садржини материјалног бугарског права у смислу Европске конвенције о обавештењима о страном праву. Дакле, издавањем апостила и печата Министарства правде Републике Бугарске, отклања се свака сумња у веродостојност достављених извода прописа Републике Бугарске, а доставом оверених превода од стране овлашћеног судског преводиоца, потврђује се веродостојност извршеног превода означених прописа.

Из свега напред изнетог суд је нашао да исправа коју је доставио предлагач има

својство јавне исправе, и да се из те јавне исправе на несумљив и поуздан начин може утврдити садржина меродавног бугарског права, чиме је овај суд у свему поступио по налогу из другостепеног решења.

Са напред изнетих разлога, суд је одбио предлог пуномоћника стечајног дужника за одлагање рочишта, у циљу достављања изјашњења о достављеној исправи, налазећи да је у искључивој надлежности суда да цени да ли је достављена исправа подобна да буде јавна исправа у смислу цитиране законске одредбе, и да меродавно материјално право чија је садржина утврђена јавном исправом, даље примени на утврђено чињенично стање. Дакле, у конкретном случају се ради о начину утврђивања, односно сазнавања садржине меродавног права, а не о доказима које је једна странка доставила суду и који би се морали достављати другој страни на изјашњење у смислу одредбе чл. 5 Закона о парничном поступку.

Руководећи се истим разлозима и законском прокламацијом хитности, израженој у чл.8 Закона о стечају, обзиром да је утврдио да достављена исправа има својство јавне исправе, суд је оценио да у циљу утврђивања садржине меродавног права, није неопходно чекати достављање обавештења од стране Министарства правде Републике Србије, и одлагати рочиште до добијања наведеног обавештења.

Како је пуномоћник предлагача непосредно на рочишту доставио на увид суду и противној странци у изворнику Уговор закључен између АД „Глас индустри“ Софија и „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва од 25.03.2015.године и Уговор закључен између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва и „Стађори лимитид“ из Републике Сејшели, од 02.10.2015.године, и како је суд упоређивањем копија уговора у списима предмета са изворницима утврдио да су копије верне оригиналу, суд је нашао да је на тај начин у свему поступио по налогу из другостепеног решења, који се тиче уредности достављених доказа, и сагласно одредби чл.100 ст.3 Закона о парничном поступку.

Из напред наведених разлога, суд је утврдио да на напред наведени начин стечајном дужнику нису повређена права предвиђена чл. 100 ст 3 Закона о парничном поступку, па је сходно начелу хитности стечајног поступка, одбијен захтев пуномоћника предлагача да се рочиште одложи ради упоређења преписа уговора и изворника који су на рочишту стављени на увид суду и стечајном дужнику.

Након одлучивања о предлозима пуномоћника стечајног дужника за одлагање рочишта ради расправљања о постојању стечајног разлога, и процесним приговорима који се тичу уредности поднетог предлога, суд је даље одлучивао о основаности поднетог предлога.

Поступајући по налозима Привредног апелационог суда из решењем 8 Пвж 45/2017 од 24.11.2017.године, суд је утврдио саджину меродавног бугарског права на законом прописан начин, а затим је прочитао све писане исправе у списима предмета, приложене уз предлог и у току претходног стечајног поступка, ценио наводе пуномоћника предлагача, и стечајног дужника изнете у току претходног поступка и у жалбама на решење од 20.09.2017.године, па је утврдио следеће:

Предлагач ДОО “Вексилум Балкан“ Чачак, заснива своје потраживање према стечајном дужнику на уговорима о зајму које је стечајни дужник закључио са АД „Глас индустри“ Софија, Република Бугарска и то дана 20.08.2012.год., 25.04.2013.год., 26.07.2013.год. и 11.10.2013.год., а које је након тога, закључењем више уговора о преносу потраживања наводно прешло на предлагача. У питању су Уговори о зајму од 20.08.2012.год., 17.04.2013.год., 26.07.2013.год.и 11.10.2013.год., које уговоре је стечајни дужник закључио са привредним друштвом „Глас индустри“ АД Софија, Бугарска, по којима АД „Глас индустри“ Софија даје зајам стечајном дужнику у износима од по 10.000.000,00 ЕУР, са каматом у висини од 9,5 % на годишњем нивоу и роком враћања од три године од дана потписивања уговора.

Као доказ о својству пријемника потраживања из означених уговора о зајму, односно као доказ да је потраживање пренето предлагачу, предлагач је доставио следеће уговоре:

- Уговор о преносу од 25.03.2015.год. који је закључен између АД „Глас индустри“ Софија као цедентом и „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва као

цесионаром, и то на бугарском језику и овереним преводом на српски језик, оверен код Јавног бележника Борислава Налбантова дана 25.03.2015.год. ;

- Уговор о преносу од 30.03.2015.год., који је закључен између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и ДОО „Corp investment“ Београд, као цесионаром, који је дотављен само у верзији на бугарском језику, без превода на српски језик и без овере код јавног бележника;
- Споразум о раскиду Уговора о преносу од 30.05.2015.год. закључен дана 01.10.2015.год. између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и ДОО „Corp investment“ Београд, као цесионаром, који је достављен на бугарском језику са преводом на српски језик, а који такође није оверен код јавног бележника;
- Уговор о преносу од 02.10.2015.год. закључен између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и „Stagiori limited“из Републике Сејшели, као цесионаром, достављен у двојезичној верзији (бугарски- енглески) и са преводом на српски језик, који није оверен код јавног бележника;
- Уговор о уступању потраживања од 01.03.2017.год. закључен између „Stagiori limited“из Републике Сејшели, као цедентом и ДОО „Вексилум балкан“ Чачак као цесионаром, који је достављен у двојезичној верзији (српски –енглески) и оверен код Јавног бележника Миодрага Ђукановића из Београда.

Чл.5 свих означених уговора о зајму прописано је да предвиђено је да се зајмопримац обавезује да отплати зајмодавцу позајмљени износ из чл. 1. овог уговора у року од 3 године од датума потписивања овог уговора.

Чл 9 ст. 1 свих означених уговора о зајму прописано је да зајмодавац има право да једнострано раскине овај уговор у случају да су испуњени следећи услови :

- а) у случају ликвидације правног лица- зајмодавца;
- б) у случају покретања стечајног поступка против зајмодавца;
- ц) у случају да се позајмљени износ не отплаћује према договору;
- д) у случају да се испостави да су подаци на основу којих је уговор закључе или које је зајмопримац накнадно пружио, лажни или нетачни;
- е) у случају да зајмопримац постане платежно неспособан.

Ставом 2 истих чланова уговора прописано је да из тачке ц) и д) претходног става, позјамљени износ, заједно са доспелом накнадом, постаје извршив давањем писаног обавештења зајмодавца зајмопримцу.

Сагласно наведеним одредбама уговора о зајму, о извршеном преносу потраживања предлагач је обавестио стечајног дужника дописом од 26.03.2017.год., који је примљен код стечајног дужника дана 27.03.2017.године. У прилогу тог обавештења достављено је и обавештење „Stagiori limited“из Републике Сејшели од 02.03.2017.године о уступљеном потраживању, и обавештење предлагача од 06.03.2017.године, којим предлагач проглашава зајмове доспелим, и позива стечајног дужника на измирење обавеза по основу основних уговора о зајму. Поступајући по захтеву стечајног дужника од 10.04.2017.године, пуномоћник предлагача је у прилогу поднеска од 12.04.2017.године, доставио стечајном дужнику оверене преводе Уговоора о преносу од 25.03.2017.године, Споразума о раскиду уговора о преносу потраживања који је сачиње 01.10.2015.године, Уговора о преносу потраживања од 02.10.2015.године и Уговора о преносу потраживања од 01.03.2017.године. Означени поднесак са прилозима достављен је стечајном дужнику дана 12.04.2017.године, што се утврђује из пријемног штамбиља утиснутог на поднесак.

На основу приложених уговора о преносу потраживања од 25.03.2015.године, 02.10.2015.године и 01.03.2017.године суд је ценио вероватност потраживања последњег пријемника потраживања, овде предлагача, обзиром да је уговор о преносу од 30.03.2015.год., закључен између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, и ДОО „Corp investment“ Београд, , раскинут, и у том смислу без утицаја на оцену вероватности потраживања.

Чл.12 Уговор о преносу од 25.03.2015.год. који је закључен између АД „Глас

индустри“ Софија као цедентом и „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва као цесионаром, прописано је да се на питања која нису уређена овим уговором примењује законодавство Републике Бугарске.

Чл.12 Уговора о преносу од 02.10.2015.год. закљученог између „Риперс лимитид“, Британска девичанска острва, као цедентом и „Stagiori limited“ из Републике Сејшели, као цесионаром, прописано је да се на питања која нису уређена овим уговором примењује законодавство Републике Србије.

Чл.10 ст.2 Уговора о уступању потраживања од 01.03.2017.године, закљученог између „Stagiori limited“ из Републике Сејшели, као цедентом и ДОО „Вексилум балкан“ Чачак, као цесионаром, прописано је да уговорне стране у случају спора који би настао у реализацији овог уговора, уговарају надлежност стварно и месно надлежног суда према пословном седишту пријемника, а као меродавно право примењиваће се закони који важе у Републици Србији.

Дакле, уговор од 25.03.2015.год. је закључен у складу са прописима Републике Бугарске и предвиђа примену бугарског права као меродавног права, а уговори од 02.10.2015.године и 01.03.2017.године су закључени у складу са прописима Републике Србије и предвиђају примену српског права као меродавног права.

Постојање означених уговора о зајму и обавезе стечајног дужника из тих уговора стечајни дужник у току претходног стечајног поступка није оспоравао, али је оспоравао правну ваљаност и постојање уговора о преносу, на основу којих је потраживање из уговора о зајму прешло на последњег пријемника, овде предлагача.

Како је стечајни дужник оспоравао постојање и правну ваљаност наведених уговора о преносу, сматрајући их апсолутно ништавим правним пословима, суд је ценио испуњеност услова прописане форме уговора од 02.10.2015.године и 01.03.2017.године, у складу са Законом о облигационим односима који се примењује у Републици Србији. Одредбом чл 436 ст.1 наведеног закона прописано је да поверилац може уговором закљученим са трећим пренети на овога своје потраживање, изузев оног чији је пренос забрањен законом или које је везано за личност повериоца, или које се по својој природи противи преношењу на другога. Чл.438 ст 1 истог закона прописано је да За пренос потраживања није потребан престанак дужника, али је уступилац дужан обавестити дужника о извршеном уступању.

Из цитираних одредби произлази да Закон о облигационим односима не прописује посебну форму за закључење уговора о преносу потраживања.

Како су и уговор од 02.10.2015.године и уговор од 01.03.2017.године закључени у прописаној писаној форми, оверени потписима уговарача, при чему је уговор од 01.03.2017.године, којим је потраживање пренето на предлагача као пријемника, оверен код Јавног бележника Миодрага Ђукановића из Београда, суд је у границама расположивих доказа, оценио да уговори производе правно дејство и нису ништави у смислу одредбе чл 3 ст. 3 ЗПП-а.

Прописана форма за закључење уговора о преносу потраживања од 25.03.2015.год. регулисана је одредбама Закона о облигацијама и уговорима Републике Бугарске (и то чл.99, 100, 101 и 102 наведеног Закона), чију садржину је суд утврдио из јавне исправе коју је предлагач доставио уз поднесак од 16.01.2018.године.

Дакле, примењујући меродавно страном, бугарско право, односно Закон о облигацијама и уговорима Републике Бугарске, суд је утврдио да је институт уступања потраживања регулисан одредбама чл. 99, 100, 101 и 102 наведеног Закона, који не прописују посебну форму за закључење тог уговора, осим да уступилац мора да у писаној форми потврди да се уступање десило.

Како је уговор од 25.03.2015.године, закључен у складу са законодавством Републике Бугарске, односно у складу са одредбама Закона о облигацијама и уговорима Републике Бугарске (и то чл.99, 100, 101 и 102 наведеног Закона), тим пре што је оверен код Јавног бележника Борислава Налбантова, дана 25.03.2015.године, суд је у границама расположивих доказа, и свих других доступних информација оценио вероватним, да и овај уговор производи правно дејство и није ништав у смислу одредбе чл 103 ст. 1 Закона о

облигационим односима.

Сагласно напред наведеном, а у складу са налозима из другостепеног решења, суд је даље ценио вероватност потраживања предлагача, на основу свих расположивих доказа које су предлагач и стечајни дужник доставили.

На исти начин, дакле у границама расположивих доказа суд је пазио по службеној дужности на ништавост у смислу одредби чл.103 ст.1 и чл 109 Закона о облигационим односима.

У складу са налозима из другостепеног решења, овај суд је даље ценио да ли меродавно бугарско законодавство познаје институт располагања имовином велике вредности; да ли су уговори о преносу закључени супротно том институту, и да ли изостанак сагласности скупштине акционара, за закључење уговора о преносу потраживања, води ништавости тог уговора или не.

Увидом у статут зајмодавца АД „Глас индустри“ утврђује се да тим статутом није предвиђена надлежност скупштине за давање сагласности за закључење правних послова и предузимање правних радњи којима се располаже имовином велике вредности, већ да постоји одредба којом се предвиђа сагласност скупштине за правне послове на основу којих се увећава или смањује основни капитал зајмодавца.

Чл.236 ст. 2 т.2 Трговинског закона Републике Бугарске прописано је да се само по одлуци заједничке скупштине акционара могу закључивати послови располагања активама чија укупна вредност током текуће године премашује половину вредности актива друштва у складу са последњим овереним годишњим финансијским извештајем.Ставом 4 истог члана закона прописано је посао закључен при кршењу ст 1 до 3, је важећи а лице које га је закључило, одговара пред друштвом за причињене штете.

Из цитиране законске одредбе јасно произлази да је и услучају да закључење уговора о преносу потраживања представља посао располагања активама из става 2 наведеног члана, односно правни посао на основу којих се увећава или смањује основни капитал зајмодавца, за који је за који је овим законом или статутом предвиђена претходна сагласност заједничке скупштине акционара, **недостатак такве сагласности не води ништавости тог уговора, већ само може водити одговорности органа упрваљања друштву за евентуалну причињену штету.**

У прилог овом закључку, иде и **Интерпретативно решење Врховног касационог суда Републике Бугарске од 15.11.2013.године, којим је заузет став да одлука заједничке скупштине друштва није неопходан услов за стварност посла располагања некретнинама које су у власништву друштва или материјалног права над њима, закључен од стране органа који заступа друштво.**

Дакле, суд је применом меродавног бугарског права, односно применом релевантних одредаба Трговинског закона Републике Бугарске, утврдио да уговор од 25.03.2015.године, који је закључен у складу са законодавством Републике Бугарске, производи правно дејство и да због недостатка сагласности заједничке скупштине акционара, није ништав у смислу одредбе чл 103 ст. 1 Закона о облигационим односима.

Суд је нашао да су неосновани наводи стечајног дужника, да уговор о преносу потраживања од 01.03.2017.год., закључен између „Stagiori limited“из Републике Сејшели, као цедентом и ДОО „Вексилум балкан“ Чачак као цесионаром, и оверен код Јавног бележника Миодрага Ђукановића из Београда, нема допуштен основ – каузу. Наиме, сама чињеница да пуномоћник предлагача у жалби на првостепено решење појашњава разлоге за подношење предлога за покретање стечајног поступка, и том приликом истиче да је свом клијенту скренуо пажњу да је целисходније и практичније да поверилац буде резидент Републике Србије, не представља околност која би сама по себи учинила основ тог уговора о преносу потраживања недопуштеним.

По ставу овог суда оно на шта указује пуномоћник дужника је „побуда“ за закључење уговора, а не основ – кауза уговора.Побуда је недопуштена ако се њоме жели постићи недопуштен циљ, односно недопуштен основ уговор . Побуда уговорних страна изазива жељу за постизањем циља који значи основ уговора. Незаконит и неморалан мотив, односно

побуда доводе у смислу чл. 53. ст. 2. и 3. ЗОО до ништавости уговора, сходно чл. 103. ЗОО ако је недопуштена побуда битно утицала на одлуку једног уговарача да закључи уговор, а то је други уговарач знао или морао знати.

У конкретном случају пуномоћник дужника указује да се побуда за закључење уговора о преносу потраживања састоји у жељи да се потраживање са нерезидента пренесе на резидента Републике Србије, ради лакше наплате уступљеног потраживања од дужника.

Суд сматра да оваква побуда за закључење уговора о преносу потраживања, не води постизању недопуштеног циља, јер је реч о дозвољеној и законитој побуди за закључење уговора о преносу потраживања.

Ово из разлога што уступилац потраживања може слободно располагати својим потраживањем, које представља имовину уступиоца, и у том смислу одлучивати да ли ће потраживање према свом дужнику покушати да наплати принудним путем, или ће га евентуално уступити уз накнаду другом повериоцу.

Како се из наведеног разлога основ уговора о преносу потраживања од 01.03.2017.год. не може сматрати недопуштеним, следи закључак да уговор о преносу потраживања није апсолутно ништав правни посао, те да се вероватност постојања потраживања има ценити на основу осталих расположивих информација.

У прилог оваквом схватању, говори и образложење другостепеног решења у коме се наводи да су правилни разлози првостепеног суда да разлози закључења уговора о преносу потраживања од 01.03.2017.године(лакша могућност наплате од стечајног дужника ако је поверилац домаће правно лице), закљученог између „Stagiori limited“из Републике Сејшели, као цедентом и ДОО „Вексилум балкан“ Чачак као цесионаром, не представљају незакониз и неморалан мотив који би довео до ништавости уговора према чл.103 Закона о облигационим односима, у вези чл.53 ст.2 и 3 истог закона.

Дакле, у ситуацији када су два од три уговора о преносу потраживања оверена код јавног бележника; када сви уговори испуњавају захтеве прописане форме у складу са српским и бугарским законодавством; када је предлагач поднео тужбу овом суду за исплату дуга по означеним уговорима о зајму, а нема других доказа који би указивали на непостојање уговора о преносу, или утицали на њихову правну ваљаност, суд је оценио да је предлагач учинио вероватним да је неспорно потраживање из означених уговора о зајму, у непрекинутом нису преноса потраживања, прешло на предлагача, чиме је стекао својство повериоца стечајног дужника и овлашћеног предлагача у смислу чл. 55. ст. 2. Закона о стечају.

Суд је ценио и наводе стечајног дужника да је предлог предлагача супротан чл. 7. ст. 1. и ст.2 Закона о девизном пословању, као и значај одредаба наведеног закона, сходно налогу из другостепеног решења, па је утврдио следеће:

Чл. 2 ст.1 т 21 Закона о девизном пословању прописана је дефиниција кредитног посла са иностранством, па је дефинисано да су кредитни послови са иностранством, кредити, које одобрава банка или страна банка, и зајмови између резидената и нерезидената, о којима резиденти извештавају Народну банку Србије.

Чл. 7 Закона о девизном пословању у ставу 1 је прописано да банке, односно резиденти, осим резидената - физичких лица, и нерезиденти, могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, који се не сматра комерцијалним кредитима и зајмовима, а у ставу 2 да послови из става 1. овог члана могу се вршити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу.

Чл. 20 Закона о девизном пословању (који се налази у оквиру одељка 6 који регулише кредитне послове са иностранством), у ставу 1 је прописано да банке, односно резиденти, осим резидената - физичких лица, и нерезиденти, могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања резидената која су настала по основу кредитног посла са иностранством. Ставом 2 наведеног члана закона прописано је да се послови из става 1. овог

члана могу се вршити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу. Ставом 3 истог члана закона прописано је да уговор из става 2. овог члана нарочито садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по ком су настала потраживања и дуговања која су предмет преноса, укључујући и податке о дужнику, односно повериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет преноса.

Чл. 33 Закона о девизном пословању у ставу 1 је прописано је да резидент може извршити наплату, односно плаћање и другом нерезиденту, а не нерезиденту коме дугује, односно од кога потражује, по текућем или капиталном послу, под условом да је тај посао дозвољен овим законом. У ставу 3 је прописано да се послови из ст. 1. овог члана могу вршити само на основу уговора закљученог између свих учесника у послу или изјаве резидента да је обавештен о извршеном преносу, а у ставу 3 да уговор, односно изјава резидента нарочито садржи идентификационе податке о свим учесницима у послу, податке о основу по коме је настало потраживање и дуговање из основног посла и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет послова из ст. 1. и 2. овог члана. Ставом 5 наведене одредбе прописано је да су резиденти дужни да о променама по кредитним пословима са иностранством одређеним у ст. 1. и 2. овог члана известе Народну банку Србије у складу са прописом донетим на основу члана 24. овог закона.

У конкретном случају уговори о зајму представљају кредитне послове са иностранством у смислу чл 2 ст 1. т.21 наведеног закона, који се сходно чл 20 ст. 1, ст.2 и ст. 3, могу преносити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу, који треба да садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по ком су настала потраживања и дуговања која су предмет преноса, укључујући и податке о дужнику, односно повериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет преноса.

Како је потраживање проистекло из уговора о зајмовима као кредитним пословима са иностранством, исто је могло бити пренето уговорима о преносу потраживања, који садрже све елементе из цитиране законске одредбе што је у конкретном случају и учињено, па је таквом низу преноса, потраживање на крају пренето и на предлагача. Сагласно наведеним одредбама уговора о зајму, о извршеном преносу потраживања предлагач је обавестио стечајног дужника дописом од 26.03.2017.год., који је примљен код стечајног дужника дана 27.03.2017.године. У прилогу тог обавештења достављено је и обавештење „Stagioni limited“из Републике Сејшели од 02.03.2017.године о уступљеном потраживању, и обавештење предлагача од 06.03.2017.године, којим предлагач проглашава зајмове доспелим, и позива стечајног дужника на измирење обавеза по основу основних уговора о зајму.

Следом наведеног произлази да је преносу потраживања из означених уговора о зајму дозвољен и да су уговори о преносу потраживања закључени у свему у складу са одредбом чл.20 Закона о девизном пословању, те да нису ништав у смислу одредбе чл 103 ст. 1 Закона о облигационим односима.

Питање да ли је обавеза да се о извршеном уступању потраживања обавести Народна банка Србије, у смислу одредбе чл. 33 ст.5 Закона о девизном пословању, била на страни предлагача или стечајног дужника, као резидената, није од утицаја на евентуалну ништавост уговора о преносу.

Наиме, одредбом члана 103. став 1 Закона о облигационим односима прописано је да је уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима ништав, ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

Имајући у виду да је чланом 59. став 1. тачка 30 Закона о девизном пословању, успостављена прекршајна одговорност у виду новчане казне ако се посао из члана 20. став 1. овог закона не изврши на основу уговора, односно не достави обавештење о

извршеном преносу, следи да циљ повређеног правила упућује на другу санкцију - новчану казну, а не на ништавост.

Суд је ценио и остале наводе жалилаца који се тичу значаја одредаба Закона о платном промету и Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, па је утврдио следеће:

Према члану 46. став 3. Закона о платном промету, верзији која је била на снази до 16.05.2011. године („Службени лист СРЈ”, бр. 3/2002 и 5/2003 и „Службени гласник РС“, бр. 43/2004, 62/2006 и 111/2009 - др. закон), није било дозвољено измиривати обавезе по основу асигнације и цесије ако асигнанти (упутиоци потраживања), односно цеденти (уступиоци потраживања) имају неизмирене обавезе евидентирани код банке у моменту плаћања, осим за плаћања по основу исплата зарада и накнада трошкова (за долазак на рад и одлазак с рада и за време проведено на службеном путу у земљи и иностранству), као и по основу других примања (отпремнина при одласку у пензију, солидарна помоћ и помоћ у случају смрти запосленог или члана његове уже породице) и новчаних накнада из социјалног програма за запослене којима престаје радни однос у процесу реструктурирања предузећа и припреме за приватизацију, стечаја и ликвидације.

Изменом одредбе члана 46. Закона о платном промету („Службени гласник РС”, бр. 31/2011 од 09.05.2011. године), која измена је ступила на снагу 17.05.2011. године, забрана је проширена и на другу уговорну страну (не само на асигнанте и уступеоце потраживања), као и на измиривање међусобних новчаних обавеза уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу па је било прописано у ставу 1, да правна и физичка лица која обављају делатност могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом, док је ставом 3. тог члана прописано да ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, правна или физичка лица која обављају делатност не могу измиривати новчане обавезе на начин из става 1. и 2. овог члана, осим уколико другачије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

Чланом 50. став 1. тачка 5) истог Закона било је прописано да ће се новчаном казном од 200.000 до 2.000.000 динара казнити за прекршај правно лице: ако су његови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, а новчане обавезе измирује супротно члану 46. став 3. овог закона (члан 46. став 3). У ставу 2. овог члана прописано је да ће се за радње из става 1, овог члана казнити за прекршај и одговорно лице у правном лицу - новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара.

За повреду ове норме била је прописана прекршајна одговорност чланом 50. став 1. тачка 5), у виду новчане казне.

Чл. 5 Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, у ставу 1 је прописано да правна лица и предузетници могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом. Ставом 2 наведене законске одредбе прописано је да правна лица и предузетници не могу измиривати међусобне новчане обавезе на начин из става 1. овог члана, уколико су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако другачије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

За повреду ове норме прописана је прекршајна одговорност чланом 7 ст.1 т.3 наведеног закона.

Одредбом члана 103. став 1 Закона о облигационим односима прописано је да је уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обијачима ништав, ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

Имајући у виду да и раније важећи Закон о платном промету, и важећи Закон о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, успостављају прекршајну одговорност у виду новчане казне за поступање, противно забрани измиривања обавеза по основама наведеним у члану 46. став 3. Закона о платном промету, и чл. 5 Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност, следи да циљ повређеног правила упућује на другу санкцију- новчану казну, а не на ништавост.

Код оваквог стања ствари, уговори о преносу, чак и у случају да су закључени супротно цитираним законским одредбама нису ништави у смислу одредбе чл 103 ст. 1 Закона о облигационим односима.

Без утицаја на другачију оцену вероватности потраживања је чињеница да у пословним књигама зајмодавца и стечајног дужника није евидентирана промена повериоца потраживања из уговора о зајму, из разлога што не евидентирање неке обавезе не значи да иста не постоји, уколико се може доказивати другим доказним средствима, што је у конкретном случају предлагач и учинио, а на коју околност указује Привредни апелациони суд у другостепеној одлуци.

Како је из свега напред изнетог утврђено да је потраживање предлагача вероватно, суд је даље утврђивао постојање стечајног разлога трајније неспособности плаћања из чл. 11. ст. 2. т. 1., у вези ст. 3. т. 1. Закона о стечају.

Сагласно одредбама чл 5 и чл. 9 уговора о зајму, доставом обавештења од 26.03.2017.године стечајном дужнику, и то дана 27.03.2017.године, потраживање предлагача према стечајном дужнику се сматра доспелим. Следствено напред наведеном, испуњен је стечајни разлог трајније неспособности плаћања стечајног дужника из чл.11 ст.2 т1, у вези ст 3 т.1 Закона о стечају обзиром да стечајни дужник није одговорио својим новчаним обавезама према повериоцу у року од 45 дана од дана доспелости обавезе.

Са напред изнетог суд је нашао да је поверилац учинио вероватним своје потраживање према стечајном дужнику, и да је остварен стечајни разлог трајније неспособност плаћања, из чл. 11. ст.2.т. 1. у вези ст. 3. т. 1. Закона о стечају, па је донео одлуку као у изреци под 1 и 2, на основу чл. 69. ст.1. и 3. Закона о стечају, у вези чл. 55. ст. 2. истог Закона.

Одлуку као у изреци под 3. суд је донео на основу чл.70.ст.1.т.4. Закона о стечају, у вези чл.20.ст.1. и 2. истог Закона, и на основу чл.2. и чл.3. ст.2. Правилника о условима и начину избора стечајних управника методом случајног одабира („Сл.гласник РС“ бр.3/2010), те је за стечајног управника именовао Сашу Јовановића из Параћина који је већ био именован за привременог стечајног управника методом случајног одабира решењем овог суда 1. Ст. 9/2017 од 04.05.2017.год.

Одлуке као у изреци под 4. и 5. суд је донео на основу чл.70.ст.1.т.5. и т.6. Закона о стечају.

Одлуке као у изреци под 6. и 7., суд је донео на основу чл.70.ст.1. т.7. и 8., те чл.72., а све у вези чл.36. Закона о стечају.

Одлуку као у изреци под 8., суд је донео на основу чл.71. ст.3. Закона о стечају.

Одлуку као у изреци под 9., суд је донео на основу чл.70. ст.2. Закона о стечају.

ПРИВРЕДНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, дана 18.01.2018.год.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА
Бранислав Јововић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења може се изјавити жалба Привредном апелационом суду Београд, у року од 8 дана од дана пријема, а преко овог суда у довољном броју примерака